

РЕШЕНИЕ

№ 1493

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав,** в публично заседание на 06.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **6066** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 15259 от 26.06.2012 година, подадена от Н. Д. Б., срещу Заповед № 60679/26.06.2004 г., издадена от Началник "Пътна полиция" - КАТ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която му е наложена принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 4 от ЗДвП "изземване на свидетелството за управление на МПС", поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

Съгласно изложените в жалбата аргументи, Н. Б. оспорва заповедта като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон и по-конкретно жалбоподателят счита, че не е налице законовата предпоставка – с влезли в сила наказателни постановления да са му били отнети всички контролни точки. От съда се иска да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява и не се представлява. В представени писмени бележки от упълномощения адв. В., поддържа жалбата.

Ответникът – Началник "Пътна полиция" - КАТ при Столична дирекция на вътрешните работи – не се представлява в съдебно заседание по делото и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена

следната фактическа обстановка:

Съгласно мотивите на оспорената заповед, административният орган е установил, че предоставените на жалбоподателя контролни точки по чл. 157, ал. 1 от ЗДвП, са отнети в резултат на влезли в сила 6 броя наказателни постановления (НП) за извършени нарушения на правилата за движение по пътищата в периода 04.12.2001 г. – 21.07.2005 г. Поради изчерпване лимита на контролните точки, Н. Б. е загубил придобитата правоспособност за водач на МПС и е бил длъжен да върне свидетелството си за правоуправление, на основание чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. Н. Д. Б. не е изпълнил това свое задължение, поради което на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка “изземване на свидетелството за правоуправление на МПС”.

Заповед № 60679/26.06.2004 г., издадена от Началник “Пътна полиция” – КАТ при СДВР, е връчена на Н. Д. Б. на 04.06.2012 г. Заповедта е оспорена по съдебен ред, чрез жалба, подадена чрез административния орган с вх. № Я 30256 от 12.06.2012 г.

При така установеното от фактическа страна, жалбата е процесуално допустима – подадена е в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – адресат на оспорения акт. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 4 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност. Съгласно чл. 170, ал. 1 от ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. По силата на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства, като на основание чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи. По делото е представена Заповед № Из–1393/09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи, по силата на която началникът на отдел “Пътна полиция” при СДП, на основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП е упълномощен да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по ЗДвП. Следователно, оспорената заповед е издадена от орган, който притежава съответната компетентност. Заповедта е в предвидената от закона писмена форма, като при издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

За нарушение на разпоредбите на Закона за движението по пътищата на жалбоподателя са наложени административни наказания с наказателни постановления, както следва:

1. № 69102/04.12.2001 г. връчено на жалбоподателя на 01.01.2003 г. и влязло в сила на 09.01.2003 г.;
2. № 23880/03.03.2003 г., връчено на жалбоподателя на 08.04.2003 г. и влязло в сила на 16.04.2003 г.;
3. № 90737/13.08.2003 г., връчено на 26.09.2003 г. и влязло в сила на 04.10.2003 г.;

Заверени копия от тези наказателни постановления и доказателства за връчването им на жалбоподателя не са представени. Представен е протокол рег. № 9993/05.07.2011 г. на отдел „Пътна полиция” – СДВР, с който четиричленна комисия е удостоверила, че

са унищожени документи с изтекъл срок на годност, представляващи АНП за периода от 01.01.2002 г. до 31.12.2003 г.

4. № 1000/1909/04/28.04.2004 г. /съгласно посочването в заповедта, а представеното НП е с № 1909/04/15.05.2004 г./, връчено на 24.06.2004 г. и влязло в сила на 02.07.2004 г.;

5. № 60679/22.05.2005 г., връчено на 18.06.2004 г. и влязло в сила на 26.06.2004 г. – съгласно посочването в заповедта. Видно от представеното заверено копие от същото, то е с дата 08.06.2004 г., връчено на 24.06.2004 г. и влязло в сила на 02.07.2004 г.;

6. № 1901/5431/05/21.07.2005 г., връчено на 04.11.2005 г. и влязло в сила на 12.11.2005 г. – съгласно посочването в заповедта. Видно от представеното заверено копие от същото, то е с номер и дата 5431/05/11.08.2005 г. и съгласно датата на издаване на процесната заповед – 26.06.2004 г. е издадено, връчено и влязло в сила след датата на издаването й.

С оглед така констатираните несъответствия в Заповед № 60679 от 26.06.2004 г., съдът не приема за установено, чрез представения протокол рег. № 9993/05.07.2011 г., наличието на НП от 1 до 3, посочени по-горе /заверени копия от които не са представени/, както и обстоятелството, че същите са връчени, влезли в сила и по силата на това на жалбоподателя са били отнети посочените в заповедта контролни точки.

С влизането в сила на представените в настоящото производство наказателни постановления 4, 5 и 6 на основание чл. 3 от Наредба № I-139 от 16.09.2002 г. на МВР – отм. на Н. Б. са отнети съответно: 10 контролни точки, 10 контролни точки и 6 контролни точки. Така общият брой на отнетите по силата на изброените влезли в сила наказателни постановления контролни точки е 26.

От наказателните постановления, изброени по-горе, заверени копия от които са представени по делото и са налице доказателства за връчването им, е установено, че на водача Н. Д. Б. са отнети общо 26 контролни точки за нарушения, което е под нормативно признатия лимит от 39 контролни точки, съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № I-139/16.09.2002 г. /отм./ и чл. 2, ал. 1 от Наредба № Из-1959/27.11.2007 г. /отм./. Поради това, ответникът не е установил наличие на хипотезата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, като негова е доказателствената тежест да установи наличието на законовите предпоставки за издаването на заповедта. Следователно, издадената заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на направените по делото разноски, но предвид липсата на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, I АО, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Д. Б. Заповед № 60679/26.06.2004 г., издадена от Началник “Пътна полиция” - КАТ, при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 4 от ЗДвП “изземване на свидетелството за управление на МПС”, поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: